

[Ludvig Christensen.]

Handelsminister i, at hvis Valutarestriktionerne, hvad angaar Importen, skal have nogen som helst Betydning for Erhvervslevet, kan vi ikke i det lange Løb have den Usikkerhed, som skabes derved, at Loven om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta skal til Forhandling og maaske ændres hveranden Maaned.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Lange: Den væsentligste Realitet i det foreliggende Lovforslag er jo den, at man forlænger den nuværende Valutaordning for to Maaneder. At Forlængelsen af Fritagelsen for Nationalbanken til at indløse sine Sedler med Guld er nødvendig i den nuværende Situation, er man vist fra alle Sider enig om; derimod er der vel delte Meninger om den øvrige Del af Lovforslaget. Man kan jo sige, at det i det hele taget er meget beklageligt, at saadanne Foranstaltninger er nødvendige, og vort Parti har ment, at andre Veje bedre vilde have ført til Maalet, men vi har ikke under Forhandlingerne om Spørgsmaalet i Januar Maaned kunnet faa Tilslutning dertil, og vi gik derfor med til denne Ordning, fordi vi var klar over, at det havde stor Betydning, at hele Rigsdagen stod samlet om en saadan Ordning. Men en Valutacentral og en Ordning med Valutaattester er efter min Mening ikke det ønskelige. Vel erkender jeg, at handelspolitisk og med Hensyn til at indvirke paa vor Handelsbalance kan Valutaattester anvendes, men paa den anden Side giver en saadan Ordning Anledning til megen Vilkaarlighed. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man fra Valutacentralens Side søger at løse Opgaven paa en retfærdig og til alle Sider hensyntagende Maade, men Opgaven er uhyre vanskelig og vil neppe paa noget Tidspunkt kunne løses paa en Maade, der kan tilfredsstille alle de Parter, som man griber ind overfor, sely om det er min Opfattelse, at det efterhaanden vil kunne gaa noget bedre, end det hidtil er gaaet. Men dette vækker naturligvis Utilfredshed i Købmandskredse, og naar dertil kommer, at store Dele af Landbruget føler sig forurettet ved den nuværende Ordning, kan man jo ikke sige andet end, at det var ønskeligt, om man havde kunnet naa dertil, at en saadan Ordning ikke mere var nødvendig. Imidlertid er det jo ogsaa uheldigt at indføre en saadan Nyordning, som man skabte for to Maaneder siden, og saa, uden at den i Virkeligheden er helt gennemført, uden at Administrationen har kunnet komme helt i Lave, at prøve med

nye Midler. Derfor mener jeg, det er en heldig Løsning, at man i det andet høje Ting har vedtaget en Forlængelse af Lovens Gyldighedstid paa to Maaneder og samtidig har besluttet, at dette Tidsrum skal benyttes til en grundig Undersøgelse af hele Problemet. Den højtærede Handelsminister mente, at to Maaneder var for kort Tid, og det er jo heller ikke nogen lang Tid, men der kan for øvrigt ske meget i to Maaneder, og netop i de Tider, vi lever i, og paa de Omraader, som vi her behandler, kan der ske overordentlig meget i to Maaneder. Jeg skal derfor, idet jeg ogsaa udtaler min Tilfredshed med, at man ved den Undersøgelse, der skal foretages, vil søge at faa klarlagt Erhvervenes Stilling til den bestaaende Ordning i højere Grad, end man hidtil har faaet den klarlagt, anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Jeppesen (Drusebjerg): Da der fra alle Sider er Enighed om det foreliggende Lovforslag, er der ikke stor Anledning til ved denne Lejlighed at komme ind paa en længere Debat. Det forekommer mig, at Lovforslaget ved de Forandringer, det har gennemgaaet i det andet høje Ting, ikke har forandret sig til sin Fordel. Jeg synes, at de Ændringer, som er gennemført, ikke mindst den Ændring, der udvider Valutaudvalget til det dobbelte Antal Medlemmer, ikke vil virke fremmende paa de Sagers Behandling, som skal finde Sted i Valutaudvalget.

Den Udtalelse, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre, og som gik ud paa, at saaledes som det gaar nu, kan det ikke blive ved, at gaa, forstaar jeg ikke rigtig. Jeg har opfattet Sagen paa den Maade, at man i Valutaudvalget, hvor jo det ærede Medlems Parti er repræsenteret ved Partiets Formand i det andet Ting, har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med og give Direktiver med Hensyn til de Linier, der skal følges, og saa vidt mig bekendt har det ikke været offentligt fremme, at der har været nogen Uenighed om de Afgørelser, der er blevet truffet i Valutaudvalget. Det ærede Medlem plejer at udmærke sig ved Klarhed med Hensyn til, hvad han mener og vil, men det forekommer mig, at det ærede Medlem i Dag i høj Grad talte i Gaader, og jeg henstiller til det ærede Medlem at forklare, hvad det er, der ikke kan blive ved, at gaa, som det gaar nu, og hvad det er, han vil have forandret, saa at man dog kan vide, hvad det ærede Medlem tænker paa.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere